

Sikkerhed i ældreplejen

– et indblik i udviklingen gennem tiden

Tunstall

INDHOLD

Indledning	3
Alderdomshjem og plejehjem	4
Væk med støj og uro	5
”Plejer” er død	5
Mere individualisering	5
Nye arbejdsrutiner og mere ro	8
Demenssikring	9
Større bevægelsesfrihed med demenssikring	11
Mere ro og tryghed – især om natten	12
Hjemmeplejen	13
Døgnbemandet vagtcentral	14
Tydelige krav til hjemmeplejen	15
Brug af mobiltelefoner/smartphones	15
Elektroniske låse	16
Fremtiden	17
Kort om Tunstall	19

Indledning

Velfærdsteknologi ... du har sikkert hørt begrebet mange gange. Men første gang det blev brugt er blot omkring 10 år siden – i 2007. Her tog den teknologiske udvikling inden for hjælpemidler fart på mange forskellige områder. Robotstøvsugere, automatiserede toiletter, tablets på plejecentre mv. Men hvordan så det ud, hvis vi kigger lidt længere tilbage? Dengang man primært talte om hjælpemidler med fokus på at gøre livet lettere for de ældre borgere? Det forsøger vi at give et indblik i – samtidig med en beskrivelse af den teknologiske udvikling, som ældreplejen har gennemgået de sidste mange år.

I vores research har vi bl.a. indhentet informationer via interviews af en række mennesker, som arbejder (eller har arbejdet) inden for området. Det vil sige plejepersonale, salgskonsulenter, teknikere, projektledere og softwareudviklere.

Denne publikation er udgivet af Tunstall A/S, der har et stort kendskab til den teknologiske udvikling inden for ældreplejen. Tunstall A/S er blevet formet af flere fusioner gennem årene. Der er rødder tilbage til Tele Danmark, ligesom vi kan nævne firmanavne som Condigi, Jenka Electronic, TeleVagt, Vitaris, Kidde og STT Condigi. Tunstall A/S er en del af Tunstall Healthcare Group, som blev grundlagt i England i 1957.

Virksomhedens lange historie giver en unik viden, som vi naturligvis har hentet en masse information fra i forbindelse med udarbejdelsen af ”Sikkerhed i hjemmeplejen – et indblik i udviklingen gennem årene”.

Aldersomshjem og plejehjem

Tidligere endte mange ældre mennesker med at bo hos deres børn, da den ældste søn ofte overtog barndomshjemmet. Det betød samtidig, at de ældre blev forsørget af deres egne børn. I dag ses det delvist stadig – især på landet, hvor næste generation overtager gården, mens forældrene bliver boende. Hvis vi kigger mod udlandet, så er der stadig mange steder, hvor flere generationer bor sammen. En tendens, som dog stille og roligt er begyndt at ændre sig i retning af, at de ældre kommer på plejehjem.

I Danmark er det mange år siden, at velfærdssamfundet overtog opgaven med at tage hånd om de ældre. I 1933 blev kommunerne pålagt at oprette alderdomshjem til ældre mennesker, som pga. alder ikke længere var en aktiv del af samfundet og ikke kunne forsørge sig selv. Det var en tiltrængt velfærdsordning, som ikke kun afhjalp fattigdom, men også forhindrede ensomhed og social isolation.

Alderdomshjem blev i 1957 ændret til ”plejehjem”. Og som navnet antyder, er plejehjem for ældre mennesker, der kræver megen pleje – pga. sygdom og alderens uundgåelige fysiske og mentale svækkelse. Nutidens plejehjem aflaster også hospitalerne og modtager svækkede ældre indlagte patienter, som ikke kræver konstant lægebehandling.

Hvor alderdomshjem havde en forsørgende og social funktion, så ser det anderledes ud efter ændringen til ”plejehjem”. Plejehjem er blevet til et hjem for syge, meget plejekrævende og ofte demensramte ældre. En udvikling, der har medført, at plejehjemspladser er udgiftstunge pga. øget behov for personale og hjælpemidler.

Øgede omkostninger til plejehjem og et stigende antal ældre har gjort, at det offentlige tilstræber, at ældre borgere skal blive boende i eget hjem så længe som muligt.

Væk med støj og uro

Et kig tilbage i tiden viser plejehjem med displays på gangene og højlydte alarmer, når der var brug for hjælp i en bolig. Det gav uro i løbet af dagen og vækkede en del beboere om natten. Plejepersonalet blev efterhånden udstyret med personsøgere og der blev installeret samtaleanlæg i boligerne. Personalet fik dermed mulighed for at snakke med hinanden, så de kunne tilkalde assistance, når de havde behov for det.

”Plejer” er død

I slutningen af 80'erne begyndte de første trådløse kaldeanlæg at vinde indpas. Indtil da var alt udstyr kablet og samtaleanlæg fastmonteret på vægge i beboernes boliger. Hele måden at arbejde på var tilpasset de muligheder, som datidens udstyr gav. Udfordringen, for forhandlere af det trådløse udstyr, var derfor ikke blot at forklare om teknikken, men også at forklare om påvirkningen af arbejdsgangene.

Plejepersonalet var vant til at kigge på displays og tale i samtaleanlæg. Det var derfor ikke uden bekymring, når de fik fortalt, at displays og samtaleanlæg skulle erstattes med telefoner, som personalet havde med sig.

Virksomheden *TeleVagt*, der blev startet op i Odense tilbage i 80'erne, gik forrest i bestræbelserne på, at der skulle benyttes trådløse løsninger. Palle Knudsen, der arbejdede som salgskonsulent hos *TeleVagt*, har udtalt, at han dengang indledte kundemøderne med ordene: ”Plejer er død.” Kunderne skulle forstå, at de trådløse løsninger ikke alene ville skabe mere ro, men også ville resultere i nye arbejdsrutiner for personalet.

Mere individualisering

Virksomheden *TeleVagt* udviklede et softwaresystem, der håndterede alarmerne fra det trådløse udstyr. Systemet gav en række nye fordele for både plejepersonale og beboere. Bl.a. gav systemet mulighed for, at personalet selv kunne registrere nyt udstyr på kaldeanlægget og bestemme, hvilke medarbejdere, der skulle modtage alarmer fra ”Fru Hansen”. Alarmerne kunne personalet nu modtage på trådløse DECT-telefoner, som de begyndte at bære på sig. De kunne dermed modtage alarmer uanset, hvor de befandt

sig på plejehjemmet. Samtidig gav det også personalet mulighed for at ringe til hinanden. Det bevirkede nu, at kommunikationen blev både nemmere og hurtigere. For beboernes vedkommende betød det, at de ikke længere skulle generes af, at personalet snakkede med hinanden via et samtaleanlæg i deres stue.

Det nye softwaresystem gav også mulighed for, at personalet kunne oprette forskellige grupper – og dermed mulighed for ”gruppekald”. Det vil sige, at alarmer nu kunne sendes på forskellig vis. Alarmer kunne fx sendes til alle kolleger på plejehjemmet, til specifikke personer eller en vagtcentral. Men personalet kunne nu også vælge, at alarmen skulle sendes ud i en bestemt rækkefølge til forskellige medarbejdere.

Funktionen med ”gruppekald” gjorde også, at personalet kunne afvise en alarm, som derefter ville gå videre til en kollega.

Når alarmer sendes som ”gruppekald”, kan der vælges mellem tre muligheder:

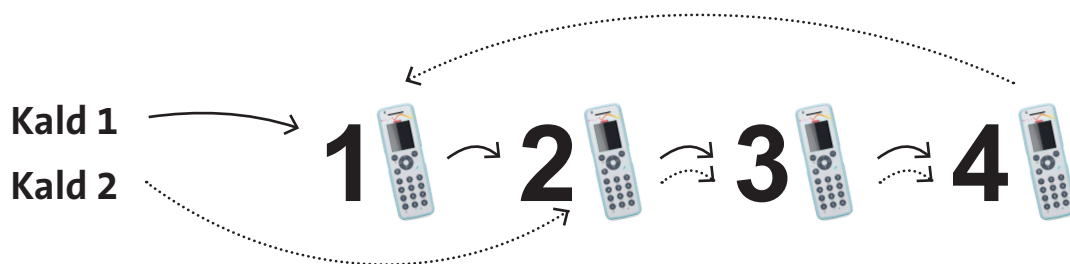
- Fast start
- Cyklisk start
- Kald til alle

På næste side kan du læse en forklaring af de tre muligheder.

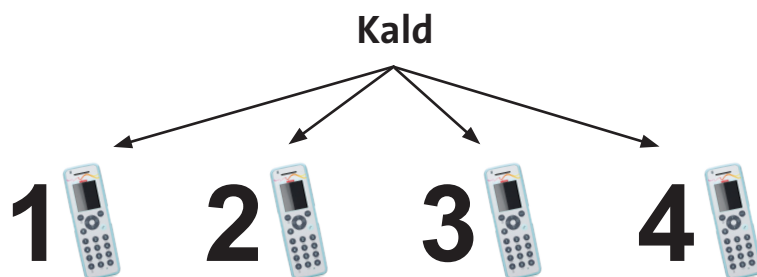
Gruppe med "fast start"

Alle kald går altid til den telefon, der er valgt som den første i gruppen. Afvises kaldet, eller kvitteres det ikke inden for den valgte udløbstid, går kaldet til næste medlem af gruppen. Er medlemmet optaget af et andet alarmkald, bliver han/hun "sprunget over" – og kaldet går til gruppens næste medlem. Er der ikke flere medlemmer i gruppen, bliver kaldet sendt videre i henhold til plejecentrets udkaldsplan.

Gruppe med "cyklisk start"

Første kald går på skift mellem medlemmerne af gruppen. Det betyder, at første kald benytter rækkefølgen: nr. 1-2-3-4. Andet kald går først til nr. 2 og derefter til nr. 3-4 og 1. Afvises kaldet, eller kvitteres det ikke indenfor den valgte udløbstid, går kaldet til næste medlem af gruppen. Er et medlem af gruppen optaget af et andet alarmkald, bliver han/hun "sprunget over", og kaldet vil gå til gruppens næste medlem. Såfremt der ikke er flere medlemmer i gruppen, videresendes kaldet i henhold til plejecentrets udkaldsplan.

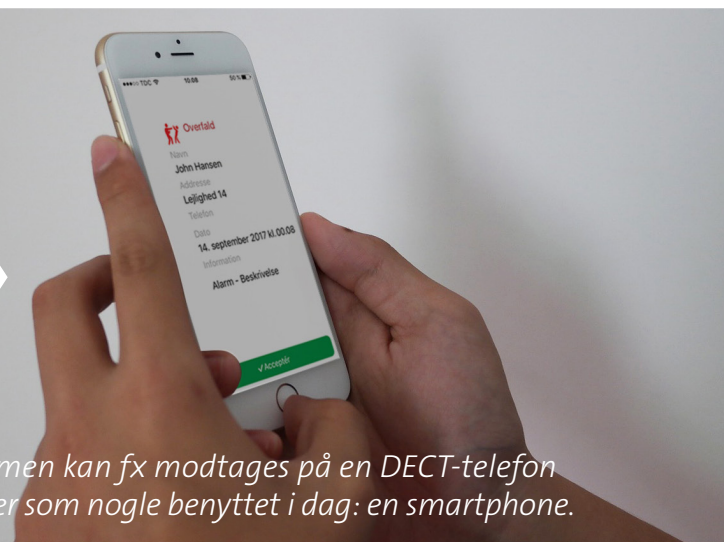
Gruppe med "kald til alle"

Kald til denne gruppe går til alle gruppemedlemmer samtidigt. Når én af gruppens medlemmer kvitterer kaldet, vil telefonen modtage beskeden "Kvittering modtaget". Gruppens øvrige medlemmer modtager beskeden "Kvittering fra xxx" (xxx er nummeret på telefonen, der har kvitteret).

BEMÆRK: Ved overfald anvendes der altid "kald til alle", da hjælpen skal komme hurtigt.

En alarm kan fx sendes fra en alarmsender, som sidder om håndledet.

Alarmen kan fx modtages på en DECT-telefon – eller som nogle benyttet i dag: en smartphone.

Nye arbejdsrutiner og mere ro

Plejhjemmenes indførelse af DECT-telefoner ændrede ved personalets daglige rutiner. De kunne nu bedre komme i kontakt med hinanden, da alle altid havde en DECT-telefon lige ved hånden.

DECT-telefonerne overflødiggjorde displays, som hang på gangene. Disse displays gav ikke blot plejhjemmene et institutionelt præg. De gav også en højlydt alarm, der kunne tiltrække personalets opmærksomhed. Men de kunne ofte også genere plejecentrenes beboerne, der skulle høre på alarmer døgnet rundt. De nye muligheder gav derfor også mere ro på plejhjemmene – til gavn for både personale, beboere og pårørende.

Demenssikring

Vidste du, at moderne demenssikring er skabt på baggrund af et dansk/finsk samarbejde i 80'erne? Det hele startede i Finland, hvor nogle kunder forespurgte muligheden for, at personalet kunne få besked, når en demensramt beboer ville forlade plejehjemmet. Matti Putila, fra det finske firma *Pikosystems OY*, tog udfordringen op, men manglede teknologien til at løse opgaven. Han søgte efter mulige samarbejdspartnere, og fandt frem til en dansk virksomhed, *Jenka Electronic A/S*, i foråret 1989.

Jenka Electronic A/S havde base i Silkeborg. Her gik arbejdet nu i gang at udvikle en løsning på problemet med demente beboere, som gik fra plejehjem. Udfordringen var ikke ukendt i Danmark, men her var der heller ikke brugbare teknologiske løsninger på området.

Efter en seks måneders udviklingsperiode var den første form for teknologisk demenssikring klar til produktion hos virksomheden i Silkeborg. Det skal dog nævnes, at *Jenka Electronic A/S* allerede havde eksperimenteret med nogle løsninger, som ikke havde ført til noget brugbart på demensområdet.

Et plejehjem i byen *Nurmo*, i det vestlige Finland, fik i januar 1990 etableret den første udgave af moderne demenssikring. Med det mener vi en teknologisk løsning, som kunne registrere, når en demensramt beboer forlod plejehjemmet. Løsningen lignede grundlæggende de mest avancerede løsninger, som anvendes i dag. Der er ganske vist udviklet en del nyt siden, men selve måden at positionere på anvendes stadig på mange plejehjem den i dag.

Det første system, til demenssikring, blev døbt PSI 15. Det var nyskabende, fordi plejepersonalet kunne registrere, hvor en beboer forlod plejehjemmet. Beboerne blev udstyret med en lille alarmsender – på samme måde, som det oftest sker i dag. Når en beboer gik ud af en dør, blev der sendt en alarm til systemets kontrolenhed (se billedet). Den afgav en lyd, der betød, at plejepersonalet skulle tjekke de alarmer, som blev vist i et lille display. Som det fremgår af billedet herunder, så havde enheden to små displays. Her blev der vist et nummer, som var kodet ind for fx hoveddøren. Så vidste plejerne, hvor de skulle gå hen for at hente en beboer, som havde påbegyndt en lille ”udflugt”.

Systemet var (naturligvis) simpelt i forhold til de muligheder, som plejepersonale kender i dag, hvor alarmer kan ses på telefoner. Men princippet, med angivelse af en beboers lokation, er faktisk det samme i dag.

PSI 15 – demenssikring anno 1990.

Større bevægelsesfrihed med demenssikring

Demenssygdomme udvikler sig gradvist. Dermed er det en fordel, hvis et plejehjem kan differentiere demenssikringen – alt efter, hvilke beboere, der er tale om. Nogle beboere har måske demens i et tidligt stadie, så de stadig kan gå en tur væk fra plejehjemmet og vende tilbage igen senere på dagen. Andre beboere kan være så hårdt ramt af demens, at personalet ønsker besked, hvis demensafsnittet forlades.

I en årrække har det været muligt, at differentiere demenssikringen, så nogle beboere kan bevæge sig mere frit rundt i forhold til andre. Det kan gøres ved, at plejehjemmet har installeret demenssikring både inde og ude. Inde på plejehjemmet kan demenssikringen bl.a. indeholde en række positionsmeldere, der gør det muligt at dele op i en række zoner. Hvis en demensramt beboer forlader en bestemt zone, kan personalet få en alarm på deres telefoner. Og forlades plejehjemmet, kan personalet også modtage en alarm.

Nogle beboere har måske demens i et stadie, hvor de sagtens kan bevæge sig rundt i plejehjemmets udearealer, som terrasser, haver, træningsstier mv. Her kan en *demensring* give mulighed for, at demensramte beboere kan gå rundt udenfor. Vel at mærke uden at føle sig provokeret af medarbejdere, som følger efter og holder øje med deres færden. Men forlades udearealerne, vil personalet modtage en alarm på deres telefoner.

Demensringen er en ekstra sikkerhed rundt om hele plejehjemmet. *Demensringen* kan ses som en ydre sikkerhed, der fungerer på samme måde som positionsmeldere inde på plejehjemmet. Når beboeren træder udenfor ringen, bipper alarmen straks på én af personalets telefoner. I telefonens display vil der stå en præcis besked om, hvor beboeren befinder sig. Personalet kan så gå ud og hente den demensramte beboer tilbage igen – helt udramatisk.

Som allerede nævnt, så findes der også beboere, der er så mobile, at de kan gå en tur væk fra plejehjemmet. Hvis de samtidig har et tidligt stadie af demens, vil en GPS kunne hjælpe på sikkerheden. I tilfælde af, at beboeren ikke returnerer til plejehjemmet, kan personalet – eller en vagtcentral – spore GPS'en, så beboeren kan findes.

GPS'er fås i dag så små og lette, at de knap nok bemærkes. GPS'en, på billedet, vejer fx blot 19g.

Mere ro og tryghed – især om natten

Plejhjem forsøger generelt at skabe rammerne for et hjemligt miljø, hvor der kan leves et privat liv i egen bolig – med respekt for den enkeltes selvbestemmelse. Dette har ofte været udfordret, når beboere med demens er gået forkert og endt i andre beboeres bolig. Det giver naturligvis forstyrrelser, når der ikke alene vælges en forkert bolig, men også en anden beboers seng! Det giver ikke ligefrem beboerne et tilfredsstillende privatliv.

Især om natten giver det utryghed for både beboere og personale, hvis en beboere har forladt sin bolig og endt i en anden. Når personale er på nattevagt, kan der derfor bruges en del tid på overvågning af beboere, som kan risikere at vælge en forkert bolig.

Flere plejhjem har i de senere år fået en løsning på disse udfordringer. Løsningen hedder *ID Lock*, og er udviklet af *Tunstall*. Løsningen betyder, at en beboers dør er låst, men altid kan åbnes indefra, på helt almindelig vis. Udefra låses der automatisk op, når beboeren nærmer sig døren – med en lille bærbar alarmsender på armen eller i tøjet. Døren åbner kun for den alarmsender/beboer, der har tilladelse til boligen. Personalet kan dog altid åbne døren med en specielt tilpasset alarmsender eller en traditionel systemnøgle.

Med *ID Lock* føler personalet en meget større ro, da det ikke længere er nødvendigt, at tjekke døre og beboere i forkerte boliger flere gange i løbet af natten. Men det vigtigste er, at beboerne kan sove trygt uden at blive vækket af en nabo, der er gået forkert. At løsningen så også giver mere kvalitetstid, som personalet i dagligdagen kan bruge med beboerne, giver naturligvis også en stor værdi.

I forbindelse med installeringen af *ID Lock*, på et jysk plejhjem, udtalte en beboer på demensafsnittet stor glæde, da hun fik installeret *ID Lock* til sin bolig. ”Nu kan jeg selv bestemme, hvem der må komme ind til mig”, sagde hun. For hende giver det en ejerfølelse over egen bolig – med mulighed for privatliv og selvbestemmelse.

Hjemmeplejen

Hjemmehjælpsordningen blev etableret i 1958 som et led i kommunernes tilbud til borgere med behov for personlig pleje og praktisk hjælp til opgaver, som normalt udføres i hjemmet. Ordningen afløste bestemmelserne om husmoderafløsning, der blev indført i 1949.

Op igennem 60'erne og 70'erne fik de ældre borgere hjælp til mange forskellige ting. Hjemmehjælperen havde bedre tid og aftalte med borgeren, hvad der skulle laves. Det kunne være rengøring, indkøb, madlavning, tøjreparationer eller en god snak. Hjemmehjælperen skulle kunne lidt af hvert, da borgerens behov var i fokus.

I 80'erne kunne hjælpen stadig planlægges efter borgerens behov, men rengøring var efterhånden blevet den primære opgave. Samtidig begyndte teknologi stille og roligt at vinde frem i hjemmeplejen. Værd at nævne i den forbindelse er, at den engelske virksomhed *Tunstall* producerede verdens første tryghedsalarm/nødkald i 1982. Teknologien betød, at borgere kunne tilkalde hjælp fra eget hjem, når de trykkede på tryghedsalarmerne eller en lille tilhørende alarmsender.

Piper Solo – verdens første tryghedsalarm.

I Danmark kom der forskellige typer tryghedsalarmer. *Tele Danmark* var de første, der tilbød en løsning til borgere i eget hjem. Tryghedsalarmerne blev forbundet med telefonstikket, så der kunne ringes op via telefonnettet. Alarmkaldet gik dengang til brand- eller Falckstationen, som dernæst kontaktede hjemmeplejen via lukkede radiosystemer og OPS (Det Offentlige Personsøger System). I hjemmeplejen var det dog ganske få personer, som kunne kontaktes, da priserne på kommunikationsudstyr var ganske store i forhold til det, vi kender fra mobiltelefoner/smartphones i dag.

Igennem årene opstod der flere private vagtcentraler, som kunne modtage alarmerne fra borgernes tryghedsalarmer. Iblndt de private aktører er *Tunstalls Tryghedscentral*, som startede op i Danmark i 1986.

*Tunstalls Tryghedscentral
modtager alarmkald fra hele landet.*

Døgnbemandet vagtcentral

Tunstall har sin egen vagtcentral, *Tryghedscentralen*. Her sidder et team af dygtige medarbejdere og modtager alarmopkald fra hele landet – på alle tidspunkter af døgnet, 365 dage om året. Når et alarmkald kommer ind, slipper alarmoperatøren alt andet. Uanset, hvad der er af andre opgaver. Alarmkaldet popper op på en pc-skærm, så alle oplysninger om den ældre borgers navn og adresse vises. Alarmoperatøren videregiver nu alarmen i forhold til den aftale, der er indgået med hjemmeplejen (eller plejehjemmet). Det vil sige, at han/hun kontakter det personale, der skal reagere på alarmen fra borgeren.

Alarmoperatørerne slipper ikke opkaldet, før de er sikre på, at alarmopkaldet er modtaget af det rette personale. Det giver sikkerhed for, at et alarmopkald altid bliver besvaret.

I mere end 30 år har *Tunstalls Tryghedscentral* opereret i Danmark. Firmanavnet er blevet ændret et par gange, men igennem alle årene har kernekompetencen været dedikeret til kommunikation med hjemmeplejen og ældre borgere. Det betyder, at der er opbygget en stor videndatabase og et erfaringsgrundlag omkring modtagelse og behandling af alarmopkald. Bl.a. kan *Tryghedscentralens* medarbejdere sortere ca. 50% blinde/falske alarmer fra, så plejepersonalet undgår at løbe forgæves, når en ældre borger har sendt en alarm ved en fejl.

Når der ikke løbes forgæves i hjemmeplejen, så spares der dyrebar tid. En tid, der kan bruges hos de borgere, som reelt har behov for hjælp.

Tydelige krav til hjemmeplejen

I løbet af 90'erne begyndte hjemmeplejen lige så stille at ændre sig og blive til hjælp i form af bestemte ydelser, som borgerne kunne få. Måske som et resultat heraf, oplevede mange ældre, at de havde svært ved at stille personlige krav til plejen. Der var kun én leverandør (kommunen) og dermed kun én form for service. Det medførte et stigende pres for konkurrence inden for plejeområdet. Og resultatet heraf kunne ses i 2003, hvor *Fritvalgsordningen* blev indført. Kommunerne blev pålagt at beregne, hvad en offentlig hjemmehjælpstime koster. Men *fritvalgsordningen* betød også, at kommunerne skulle definere deres krav til hjemmeplejens service, inden de private leverandører kunne byde ind på arbejdet.

Efter kravene blev nedfældet og tydeliggjort i alle danske kommuner, gav det samtidig klarhed over, hvad borgerne som minimum kan forvente af deres hjemmepleje.

Brug af mobiltelefoner/smartphones

I starten af 00'erne tog anvendelse af mobiltelefoner fart inden for hjemmeplejen. Mobiltelefoner var i løbet af 90'erne blevet hvermandseje – og kunne dermed også anskaffes til en pris, som gjorde dem interessante for plejepersonale i kommunerne.

Hjemmeplejen havde i en årrække benyttet sig af lukkede radiosystemer i kommunikationen med brand- eller Falckstationer. Men efterhånden blev prisen på mobiltelefoner mindre og dækningsområderne større. Dermed blev det også interessant at anvende mobiltelefoner i hjemmeplejen. Virksomheden *TeleVagt* benyttede udviklingen til at gøre direkte kommunikation mellem de ældre borgere og plejepersonalet muligt (altså udenom vagtcentraler, brand- eller Falckstationer). Virksomheden kunne allerede i slutningen af 90'erne sende alarmkald direkte til plejepersonalets personsøgere (OPS). Men med mobiltelefonerne fik plejerne mulighed for reducere responstiden på alarmopkald væsentligt. Samtidig gav mobiltelefonerne også personalet mulighed for at ringe efter hjælp hos hinanden.

Plejepersonalet fik mulighed for at acceptere eller afvise alarmer – på samme måde, som det var muligt med DECT-telefoner på plejehjemmene (se side 6-8). De fik også mulighed for at logge sig ind og ud af prædefinerede alarmgrupper. Det kunne være geografiske grupper som "Distrikt Øst", "Distrikt Syd" osv. Men grupperne kunne også være inden for plejemæssige områder (stomi, sårbehandling etc.).

Elektroniske låse

Mobiltelefoner – eller smartphones, som de kaldes i dag – har vist sig at kunne anvendes til langt flere ting, end vi forestillede os for år tilbage. Tiden, hvor der udelukkende blev talt i telefoner, er for længst ovre. I 2017 benyttes smartphone fx også til at låse døre op med. Det gør de i omkring halvdelen af de danske kommuner. Her benytter hjemmeplejen sig af elektroniske låse, der har erstattet nøglebokse uden for borgernes døre.

Kommuner, der benytter elektroniske låse, nævner sikkerhed og tryghed som et stort plus i hverdagen. For borgernes vedkommende, så oplevede mange en utryghed ved at have en nøgleboks hængende uden for døren. Nøgleboksene signalerede, at der bor en borger med behov for hjælp, men med de elektroniske låse blev både borgernes utryghed og nøgleboksene fjernet. Flere kommuner har ligefrem oplevet, at fjernelse af nøgleboksene har medført et stop for indbrud i borgernes hjem.

Indførelse af elektroniske låse kræver en del forarbejde, så forventningerne er på plads inden de første låse tages i brug. Er der forventninger i forhold til sikkerhed, økonomi, dokumentation, hosting osv.? Hvordan skal det hele håndteres? Der skal tages stilling til en række ting.

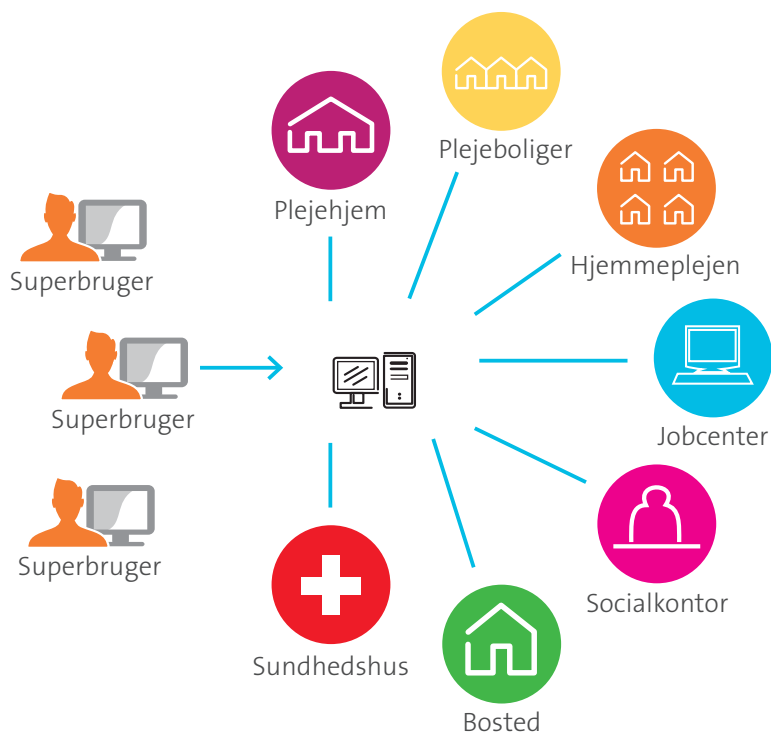
Hvis du er interesseret i mere information, om elektroniske låse, kan du hente en masse inspiration og gode råd publikationen "Når hjemmeplejen bliver nøglefri", som er udgivet af *Tunstall*. Du kan finde den som e-bog på www.tunstall.dk.

Fremtiden

På ældreområdet er der igennem en årrække skabt store forandringer. Gruppen af ældre er voksende, og nye velfærdsteknologiske løsninger skal gøre de ældre mere selvhjulpne. Det sker bl.a. i form af flere hjælpemidler, der øger sikkerheden for borgere, som bliver boende i egen bolig. På de enkelte plejehjem rykker flere og flere opgaver, der vedrører teknologisk udstyr, ind i kommunernes IT-afdelinger. Disse ting gør, at forudsætningerne for en kommunal opgave ændres. Det gør det nødvendigt for den enkelte kommune at tilpasse sin indsats og tænke i nye løsninger.

For kommunen kan det være gavnligt med et samlet overblik over udstyr på de forskellige plejehjem. Det er en stor fordel for IT-afdelingen, når den bliver inddraget i beslutningsprocessen omkring nyt udstyr til plejehjemmene.

Tunstall har udviklet *Composio*, der er en SQL-server med en web-baseret brugergrænseflade, så der kan arbejdes med flere plejehjem og flere brugere på systemet samtidig. Brugernes adgangsniveau kan differentieres, så nogle brugere kun har adgang til udstyr på et enkelt plejehjem. Det kan fx betyde, at det tekniske personale på *Plejehjem A* kun kan administrere udstyr på deres eget plejehjem. Men det kan også betyde, at de får adgang til *Plejehjem B*, så de kan hjælpe med udstyr dér.

Composio kan benyttes til mere end plejehjem. Det kan være en løsning for hele kommunen.

Med *Composio* får personalet mulighed for at være på forkant med udviklingen af en beboers sygdomstilstand. Det kan ske via udtrækning af forskellige rapporter for alarmtyperne på plejehjemmet. Derigennem kan det bl.a. ses, hvis en bestemt beboer sender flere og flere alarmer – eller måske er begyndt at blive dørsøgende. Personalet får dermed et konkret billede af den aktuelle situation, så de har en tydelig indikation af, hvilken retning beboerens udviklingen er på vej hen. Dermed er der mulighed for at reagere på de udfordringer, der kan opstå fremadrettet.

Muligheden for at handle på kommende udfordringer vil blive meget vigtigt i fremtiden. Afdækning af mulige risici kan sikre det rette udstyr til borgerne og minimere ulykker. Resultatet er en mere sikker og tryk hverdag.

Indenfor pleje- og ældreområdet skal der både tænkes over sikkerheden for borgere med et plejebestand og for personalet. For kommunen vil det derfor ofte være mest fordelagtigt at vælge en leverandør, som tilbyder løsninger til både borgere og personale. Det kan give en bedre udnyttelse af produkterne, når de kan bruges i forskellige sammenhænge. Men det kan også give leverandøren et større indblik i kommunens forhold, så der kan gives en vejledning med udgangspunkt i kommunens behov.

Fremtidens behov for digitalisering bevirker, at en tryghedsalarm – hos hjemmeboende borgere – nu erstattes af en *Smart Hub*. En *Smart Hub* kan arbejde med forskellige sensorer, der samlet set kan gøre hjemmeboende borgere mere selvhjulpne, og samtidig gøre personalet i stand til at se trends i borgernes udvikling. Så kan der sættes ind med hjælp på de relevante områder, inden borgeren bliver for svag. Det vil gøre plejen mere proaktiv fremfor at symptombehandle. *Smart Hubs* fungerer på IP netværk, så deres funktion hele tiden kan kontrolleres (batteristatus, signalstyrke mv.). På den måde kan kommunen sikre sig, at borgernes alarmudstyr altid fungerer.

Telemedicin bliver mere og mere en integreret del af borgernes hverdag. Både ældre og yngre borgeres livskvalitet øges væsentligt, hvis de kan foretage daglige helbreds målinger i eget hjem. Borgerne slipper derved for mange ture til lægen eller hospitalet – med lange transport- og ventetider til følge. I fremtiden vil mange af de telemedicinske målemetoder og udstyr være integrerede i *Smart Hubs*. Så kan borgerne foretage målinger i fred og ro derhjemme, og samtidig sikre, at lægen (eller klinikerne) får alle informationer ind i deres systemer så snart målingerne foretages. Resultatet heraf bliver den rette hjælp og vejledning i forbindelse med sin sygdom.

Der er i dag fokus på, at ældre borgere er så selvhjulpne som muligt. De kan fx modtage træning af en fysioterapeut, som har gode teknikker til at klare huslige gøremål. Fremover giver sensorteknologier også mulighed for at sikre en tryk hverdag i hjemmet. Derudover kan fx støtteopkald, fra Tunstalls Tryghedscentral, give borgeren en snak med en ”rigtig” person, som hører til, hvordan det går. Alt sammen aktiviteter, der er med til at borgeren føler tryk ved fortsat at bo i eget hjem. Tryk vil også være et nøgleord i fremtiden.

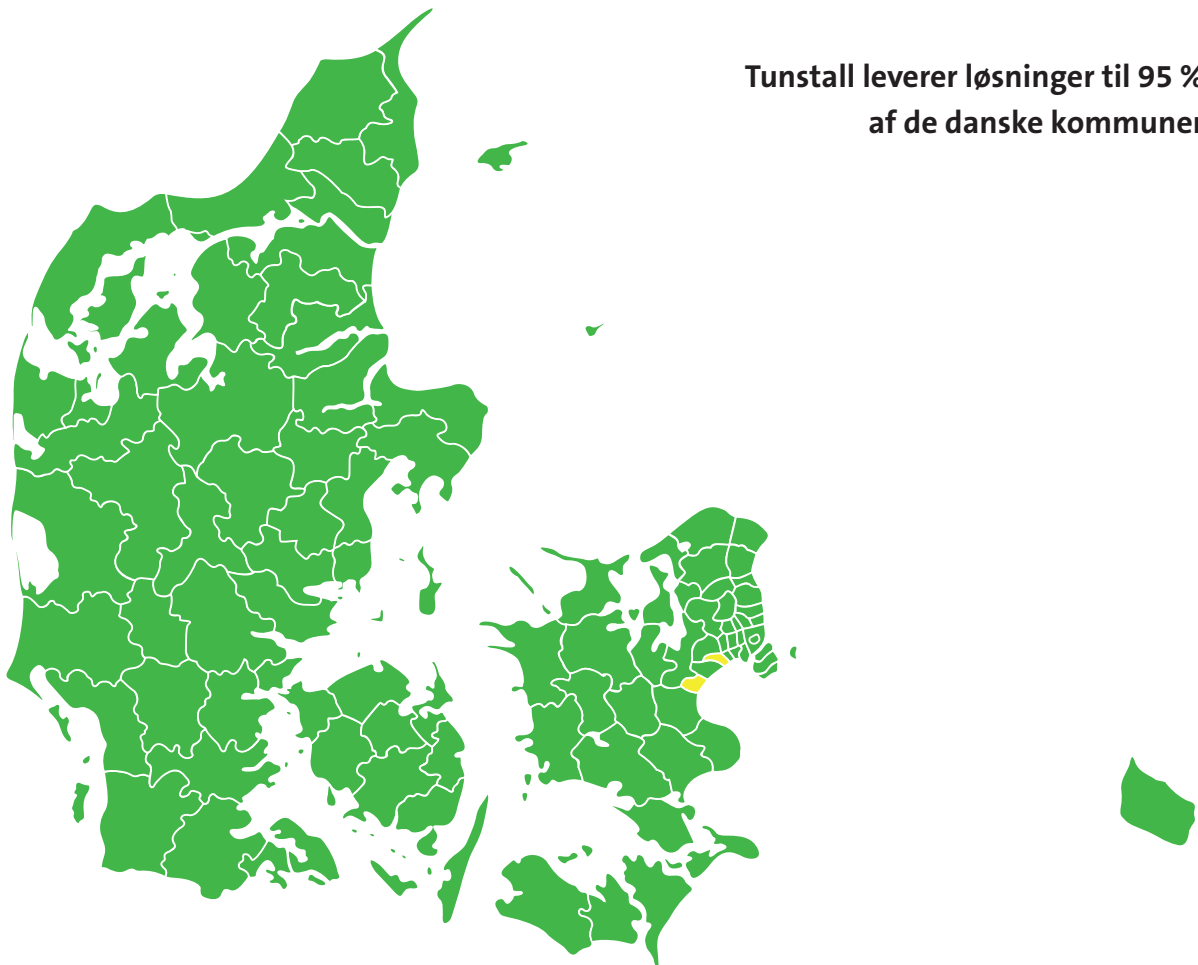
Kort om Tunstall

Tunstall udvikler og leverer løsninger til sikring og kommunikation indenfor sundheds- og omsorgsområdet. Det er os, som leverer en stor del af de teknologiske hjælpemidler og velfærdsteknologiske løsninger, der er på plejehjem, sociale bosteder, i hjemmeplejen, psykiatriske hospitaler og jobcentre mv.

Vores løsninger omfatter bl.a. personalesikring, demenssikring, elektroniske dørlåse, kaldeanlæg til plejehjem og psykiatri, samt tryghedsalarmer/nødkald (bemandet og ubemandet vagtcentral) til private og til hjemmeplejen.

Med et indgående kendskab til de teknologiske hjælpemidler på markedet ved vi, hvad der skal til for, at plejehjem og specialinstitutioner overholder den gældende lovgivning og EU-standarder.

Vi ved, hvordan netværk, kaldeanlæg m.v. bliver en naturlig del af en IT-afdeling. Tunstall er dermed din ideelle partner på området og kan rådgive dig bedre end nogen andre.

Tunstall

© 2017 Tunstall A/S
Niels Bohrs Vej 42, Stilling
8660 Skanderborg
Tlf. 87 93 50 00
www.tunstall.dk
info@tunstallnordic.com